

מפעלי רמת הנגב בע"מ

ד.ג. חלוצה 8551500

טל: 08-6557919 | פקס: 08-6557492

agr_exp@mop-rng.org.il

ינואר 2024

מבחן זני פלפל מטיפוס סוויט-בייט (Sweet bite)

צוות המחקר: עופר גיא, רוני מקלין, מורן סגולי, מילי זנבר, שבתאי כהן – מ"פ רמת נגב;
דיוויד סילברמן - שה"מ, משרד החקלאות

תקציר

מוצר הפלפל סוויט-בייט (Sweet bite) הוא פלפל קטן, במשקל של כ-20-35 גרם לפרי, המאופיין במתיקות גבוהה יחסית לזני הפלפל הגדולים, ובמספר זרעים קטן. מאפיינים אלו גורמים לכך שמוצר זה נצרך גם כחטיף בריאות. בשנים האחרונות עקב שינויים בשוק וביקוש של מוצרים ייחודיים, תופס מוצר הסוויט-בייט מקום מרכזי בשוק הירקות הטריים. הביקוש בולט במיוחד בשווקים הבין-לאומיים של ארה"ב ואירופה, וישנה ציפייה שמגמה זו תלך ותגבר גם בישראל.

הנתונים האקלימיים ברמת הנגב מאפשרים גידול פלפל סוויט-בייט איכותי במהלך כל השנה. במטרה לקדם מוצר זה, התמקדנו בשנים האחרונות במחקר בתחנת הניסיונות לייעול היבטים אגרו-טכניים שונים בגידול זה. הזנים בטיפוס זה מאופיינים בצימוח מעט עשבונני, ולעיתים קרובות בתקופת הקיץ הצמחים מאבדים את האיזון בין העלווה לכמות הפרי. מצאנו שכדי לקבל יבול גבוה ואיכות פרי טובה, יש צורך לבחור בזנים המתאימים לממשק דישון והשקיה, שבו רמת החנקן נמוכה יחסית. באמצעות פיתוח פרוטוקול גידול ייחודי, המתאים לזנים אלו ולאזור הגידול, התקבלה עלייה ניכרת ביבול - מ-3 טונות לדונם במוצע ל-6 טונות לדונם ואף יותר.

השתילות המקובלות כיום נעשות בחודשים מאי-אוגוסט, כאשר מרבית היבול מצטבר בסתיו-חורף. על מנת לשמר רצף גידול, במיוחד בסוף האביב והקיץ, יש חשיבות גדולה לבחון שתילות מוקדמות בגידול זה. מחקר זה הוא מחקר המשך מהשנה הקודמת, שבו בברנו זנים מובילים, מניבים ובעלי צימוח קומפקטי. בנוסף לכך, נבחנה מידת התאמתם של כמה זנים חדשים ופחות מוכרים לממשק השקיה ודישון אחד, המתאים לגידול בקרקע בבית רשת. ממצאי העונה הזו מעידים פעם נוספת כי בתנאי הגידול ברמת נגב ניתן לגדל זנים קומפקטיים מסחריים, המניבים גם 8 טונות לדונם ויותר, בצבעים שונים.

מבוא

מוצר הפלפל סוויט-בייט (Sweet bite) הוא פלפל קטן, המאופיין במתיקות גבוהה יחסית לזני הפלפל הגדולים, ובכמות קטנה של זרעים, המאפשרים לנגוס בו ללא צורך להפריד את שזרת הזרעים מהפרי, כפי שנעשה בפלפל בלוקי רגיל (תמונה 1). בשנים האחרונות, בשווקים הבין-לאומיים של ארה"ב ושל אירופה, תופס מוצר הסוויט-בייט מקום מרכזי בשוק הירקות הטריים והוא נצרך כחטיף בריאות. אנו עדים לכך שגם בישראל, עקב שינויים בשוק וביקוש למוצרים ייחודיים, ניכרת עלייה בביקוש לפלפל סוויט-בייט, אשר לפי המגמה הבין-לאומית, תלך ותגבר.

הנתונים האקלימיים ברמת נגב מאפשרים גידול פלפל סוויט-בייט איכותי במהלך כל השנה. כמות העובדים הדרושה ליחידת שטח היא נמוכה משמעותית ביחס לגידול עגבניות הצ'רי. במטרה לקדם מוצר זה, התמקדנו בשנים האחרונות במחקר בתחנת הניסיונות במטרה לייעל היבטים אגרו-טכניים שונים בגידול זה.

בתחנת הניסיונות ברמת הנגב אנו מרכזים את המידע לגבי תנאי גידול, זנים ואגרוטכניקה ברמה הארצית (עמיחי 2018, כהן 2018, קיי 2019).

הזנים בטיפוס זה מאופיינים בצימוח מעט עשבוני, בעלים קטנים ובתבנית צימוח המזכירה את הפלפל החריף ופחות את הפלפל הבלוקי, אשר אופי הצימוח שלו בדרך כלל מעוצה יותר ועליו גדולים. לעיתים קרובות בתקופת הקיץ הצמחים מאבדים את האיזון בין העלווה לכמות הפרי. בחוסר איזון זה הצמח מגיע לגובה רב עם כמות ניכרת של עלים, אך כמות הפירות פוחתת משמעותית עד למצב של נפילת פרחים ושל חוסר של פירות. חוסר איזון זה נוצר בדרך כלל בטמפרטורות גבוהות ועל רקע של השקיה והזנה בעודף. כדי לייצר ממשק מיטבי, אשר יאפשר קבלת יבול גבוה ואיכות פרי מתאימה, יש צורך להשתמש בזנים מתאימים ולהכניס את הצמח לעקות, אשר יאפשרו ייצור מאזן מתאים יותר ביחסי מקור-מבלע בצמח.

במהלך השנים האחרונות בוצעו בתחנה כמה מבחני זנים ומבחני עומדים, אשר מטרתם הייתה לשפר את כושר ההנבה של הגידול בתנאי רמת הנגב. בניסויים אלו הצלחנו לאתר ולאפיין זנים, אשר באמצעות פיתוח פרוטוקול גידול ייחודי, המתאים להם ולאזור, הראו שיפור ניכר באיכות היבול ובכמותו, שעלתה מ- 3 טונות לדונם במוצע ל- 6 טונות לדונם ואף יותר (דו"ח מסכם, קיי 2020). בנוסף לכך, בחנו גם את נושא הדישון וההשקיה ואת השפעתם על רמת היבול ועל איכות הפרי. בניסויים אלו ראינו כי ניתן להשקות את הצמחים בשיעורי השקיה נמוכים בהשוואה לפלפל הבלוקי, וכי נדרש דישון מבוקר יותר, בכדי לשפר את החנטה. מצאנו שהשקיה מבוקרת עם רמת חנקן נמוכה יחסית השפיעה על קבלת יבולים גבוהים במעט מהטיפולים האחרים (דו"ח מסכם, קיי 2020). בניסויים שנעשו בעבר על ידי אברהם וחובריו 2016 במו"פ דרום (השפעת הקרינה על יבול ואיכות פלפל בקיץ), נמצא קשר הדוק בין רמת הקרינה במבנה לעוצמת ההנבה, ורגישותו של הפלפל לרמות קרינה גבוהות בתקופת החנטה היא קריטית למימוש פוטנציאל היבול. לפיכך, בחנו את האפשרות לגדל פלפל ברמת נגב תחת רשת חרקים של 17 מ'ש', בהשוואה לרשת 50 מ'ש' המקובלת בשתילה סתוית, במטרה להעניק לצמחים את מקסימום הקרינה, ולבחון אם הדבר יתרום להעלאת היבול המצטבר או שמא יפגע בו או באיכותו. בניסויים אלו לא נמצא הבדל מובהק ביבול או באיכות הפרי. יתר על כן, בדקנו שתי גישות לגידול פלפל בשתילה סתוית: האחת דוגלת בגידול תחת הרשת למשך כל עונת הגידול, והאחרת דוגלת בהחלפת

הרשת בפלסטיק עם הכניסה לחורף, וזאת תחת משטר השקיה (75%-100% לפי פנמן) ודישון חנקתי ברמות שונות. מצאנו שקיים יתרון לכיסוי המבנה בפלסטיק עם ירידת הטמפרטורות, המתבטא בקבלת יבולים גבוהים יותר (דו"ח מסכם, קיי 2020).

תמונה מס' 1: פלפל סוויט-בייט, *Capsicum annuum*

השתילות המקובלות כיום נעשות בחודשים מאי-אוגוסט, כאשר מרבית היבול מצטבר בסתיו-חורף. על מנת לשמר רצף גידול, במיוחד בסוף האביב והקיץ, יש חשיבות גדולה לבחון שתילות מוקדמות בגידול זה. שתילה מוקדמת חושפת את הגידול לתקופה שבה יש רגישות גבוהה לבעיות בהגנת הצומח, למשל התריפס הקליפורני הנמצא בשיאו בתקופה זו, אשר מהווה וקטור לוורוס ה-TSWV. בחודשים אפריל-מאי, תקופה שבה הצמחים צעירים יחסית, האקלים פחות יציב, ועלולים להתרחש חמסונים, היכולים לפגוע בחנטה ובאיכות הפרי. בנוסף לכך, בשתילה אביבית יש קושי רב לבצע חיטוי קרקע יעיל בשל טמפרטורת קרקע נמוכה. לעומת זאת, השתילה המוקדמת מאפשרת עונת גידול ארוכה במיוחד ובעלת פוטנציאל ליבול גבוה. אחד הפתרונות לכך הוא גידול על גבי מצע מנותק, המונע בעיות של פתוגנים שוכני קרקע וחוסך בעלויות חיטוי הקרקע. עם זאת, גידול במצע מנותק מצריך פיתוח פרוטוקול דישון והשקיה ייחודי, המתאים כל זן למצע.

במטרה לפתח פרוטוקול גידול מיטבי לפלפל הסוויט-בייט ולבדוק את פוטנציאל היבול של זנים שונים, התמקדנו השנה בגידול זנים שונים ובדישון המיטבי עבורם.

מטרות המחקר

- בחינת זנים שונים (מבחן זנים) שיתאימו לפרוטוקול הגידול שפותח בתנאי רמת הנגב.
- פיתוח פרוטוקול גידול לזני פלפל סוויט-בייט שונים, הגדלים בקרקע, בתנאים של שתילות אביב (אפריל) בבית רשת ברמת הנגב, כדי להשיג יבול מקסימלי ליחידת שטח וחיי מדף ארוכים ככל הניתן, כאשר הפרי מותאם בגודלו לקטגוריה של סוויט-בייט במהלך העונה, משקלו כ-30 גרם, הוא טעים, במגוון צבעים ומכיל זרעים מעטים ככל האפשר.

שיטות וחומרים

מועד השתילה היה 17/4/2023. נשתל בקרקע חולית (דיונה) המועשרת בקומפוסט בקר (חברת 'קומפוסטבע') בשיעור של 7 קוב"ד'. בוצע חיטוי קרקע באדיגן ובנימיץ (לפני שתילה). הזנים שהשתתפו בניסוי סופקו מכמה חברות בשלושה צבעים (טבלה מס' 1). חלק מהזנים נבחרו לפי התוצאות של ניסויים קודמים, ובהם העידו על כמות יבול גבוהה וצימוח קומפקטי יחסית. הניסוי נערך בבלוקים באקראי, בארבע חזרות, בהיקף של 340 מ"ר בבית רשת 50 מאש (תמונה מס' 2). אורך חלקת שקילה היה 5 מטר רץ (הכולל 20 צמחים). עומד השתילה: 3300 צמחים לדונם (4 צמחים למטר ערוגה בשורה בודדת, במרווח של 1.2 מטר בין הערוגות).

טבלה מס' 1: פירוט הזנים המשתתפים בניסוי מס' 1 (שתילת אביב 2023)

*הזן בתצפית היה בשוליים

שם הזן	חברת הזרעים	צבע הפרי
9524	אפעל	אדום
WLS1296	נטע סידס	אדום
25090	רימי	אדום
9277*	רימי	אדום
D500	נדיה ג'נטיקס	כתום
10258	אפעל	כתום
25154	רימי	כתום
25092	רימי	צהוב
25097	רימי	צהוב

תמונה מס' 2: חלקות מבחן זני פלפל סוויט-בייט בבית רשת 50 מס' (שתילת אביב 2023) בקרקע חולית, שלושה חודשים מהשתילה

ההשקיה נעשתה במים במליחות 1.5 ds/m . שיעור ההשקיה נקבע לפי 80%-100% בשיטת פנמן יומית בעדכון שבועי. בחודשים החמים חולקה ההשקיה כך שקוב אחד לדונם ניתן בלילה, כטיפול למניעת שחור פיטם, ושאר המים ניתנו ב- 2-4 פולסים במשך היום. החלקה דושה בדשן שפר 6:6:6 (+) מיום השתילה ועד שלושה שבועות מהשתילה, ברמה של 60-70 ח"מ במי הטפטפת, עד להתבססות הצמחים. לאחר מכן התבסס הדישון על דשן מור 6+6:2.5:4 עד לסיום הניסוי. כדי לעודד חנטה, כעבור 70 יום מהשתילה (26/06/2023) הופסק הדישון לגמרי (הרעבה) ל-10 ימים, ולאחר מכן חודש מתן הדשן באופן הדרגתי עד לרמה של 100-120 ח"מ. פעולה זו בוצעה עד לירידת רמת הניטראט בפוטורות ל-1000-1500 מיליגרם לליטר במרבית הזנים. פעולת ה'הרעבה' בוצעה בעונה זו מאוחר מהרגיל ולאחר הפעלת שיקול דעת, שכן בתחילת הגידול שררו תנאי אקלים מתונים יחסית, והתעוררה בעיית דישון בשבוע הראשון, ולכן ה'הרעבה' המכוונת נדחתה לשלבים מאוחרים יותר של הגידול, שנעשתה כדי לתמוך בחנטה בגלי הפריחה מאוחרים ולמקסם את הפוטנציאל היבול. ביולי הוכנסה כוורת של דבורי בומבוס לשיפור החנטה. כאשר תוצאות ניטור מי משאב הקרקע העידו על עלייה משמעותית ברמת המליחות, התבצעה שטיפה של הקרקע ב-15 קוב לדונם מי השקיה.

כעבור חודש וחצי מהשתילה בוצעה הגמעה ראשונה בתכשיר חוסן למניעת מחלת הקימחונית, שניתן גם לאחר כל חודש וחצי במהלך הגידול. יתר ההדברה התבצעה בחודש הראשון באמצעות ריסוסים לפי הממשק הכימי המתאים. לאחר מכן טופלה החלקה בממשק משולב - כימי וביולוגי, הכולל חרקים הקוטלים מזיקים. הסתייענו בחיפושית קריפטומולוס (*Cryptolaemus montrouzieri*) כנגד כנימות קמחיות; בצרעת אפידיוס (*Aphidius colemani*), שהיא צרעה טפילית הניזונה ממינים רבים של כנימות עלה; באקרית הטורפת פרסימיליס (*Phytoseiulus persimilis*) כנגד אקריות הקורים; בצרעה הטפילית אנגירוס (*Anagyrus pseudococci*) כנגד כנימה קמחית; ובפשפ האוריוס (*Orius laevigatus*) כנגד תריפס קליפורני. במהלך הניסוי לא התעוררו בעיות מיוחדות בהגנת הצומח, חוץ מהתמודדות עם כנימה קמחית בשוליים.

בתום כל קטיף הפרי מוין ונשקל לפי הקטגוריות: (1) פרי איכותי לשיווק; (2) פרי סוג ב': פירות מעוותים/קטנים/סדוקים/שחור פיטם/חטטים. פירות ראויים לשיווק נדגמו אחת לחודש לבדיקות חיי מדף. תנאי האחסון שבהם שהו הדגימות: 17 ימים ב-7 מ"צ + 96% לחות, ושלושה ימים נוספים ב-20 מ"צ. בתום תקופת האחסון נבדקו מדדי איכות הפרי: מוצקות, ריקבון, רעננות העוקץ, חטטים, חריגי צבע; וניתן ציון איכות כללי (1 - איכות ירודה ביותר; 5 - איכות מצוינת). בנוסף לבדיקות האיכות הפיזיולוגיות, נערכו בדיקות TSS למיצוי הדגימות. הכנת המיצוי נעשתה באמצעות בלנדר וצנטריפוגה, ובדיקת TSS (%) בוצעה באמצעות מכשיר רפרקטומטר.

בדיקות האיכות נעשו בהתאם להגדרות מוקפדות שנקבעו לגבי תוצרת המיועדת ליצוא, כדי שניתן יהא להפיק מידע שיאפשר יצוא בעתיד. מכיוון שכיום אין יצוא של פלפל זה, ייתכן שזנים מסוימים יתאימו באיכותם לאספקה לשוק המקומי בבדיקות פחות מחמירות.

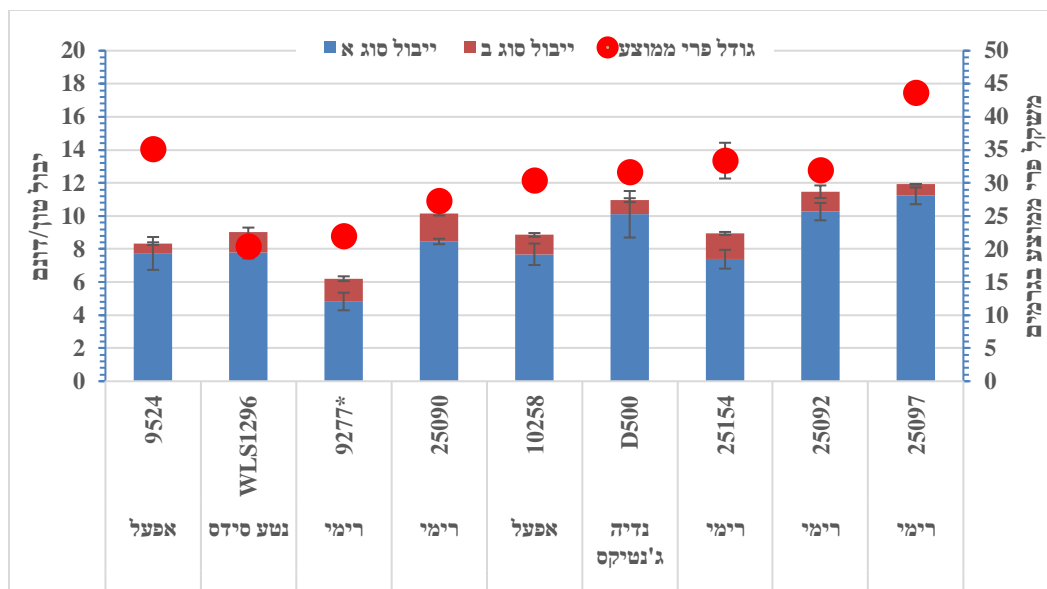
תוצאות ודיון

במבחן זנים זה הניבו כל הזנים כ-8 טונות לדונם יבול לשיווק, ואף יותר מכך, וזאת עד השבוע הראשון של חודש דצמבר, למעט הזן 9277 שהיה זן תצפית בשולי הניסוי (איור 1). הניסוי הסתיים בתחילת

דצמבר, כאשר עוד היה יכול רב על הצמחים. הנתונים אינם כוללים את חיסול החלקה ואת מלוא הפוטנציאל של הניבה לעונת גידול זו, כשוניתן היה לקטוף עוד פרי רב במרבית החלקות. על מועד סיום הניסוי הוחלט כאשר החלה עונת הגשמים, חלה התקררות ניכרת במזג האוויר, והופיעה פייחת אשר פגעה באיכות הפרי בכמה חלקות בתחילת דצמבר. עונת הגידול בניסוי הייתה נוחה לגידול מבחינה אקלימית: טמפרטורת הלילה הייתה נמוכה מ-15 מ"צ באביב (עד יוני); וטמפרטורת היום הייתה נמוכה מ-40 מ"צ (איור 4). הקיץ והסתיו היו יחסית חמים, וההתקררות האופיינית חלה רק בסוף חודש נובמבר. אקלים כזה תומך בעונת גידול ארוכה של פלפל בבית רשת ומאפשר בקלות להאריך את העונה לתוך עונת החורף.

הזנים הצהובים של רימי והזן D-500 של נדיה היו המצטיינים ביבול בניסוי זה: מעל 10 ואף 11 טון/דונם יבול לשיווק (איור 1). מרבית הזנים עמדו בקריטריונים של פלפל סויט-בייט, כ-30-35 גרם לפרי בממוצע עונתי, למעט הזן 25097, שהפרי הממוצע שלו היה כבד במקצת מהאחרים ושקל כ-43 גרם בממוצע (איור 1). למרות שבזן הזה המשקל חורג מהקטגוריה, הפרי יחסית קצר ורחב, ולכן עדיין מתאים לשיווק (תמונה 3 ואיור 2). הפרי בזנים השונים התאפיין ברוחב של 3-5 ס"מ ובאורך של 6-8 ס"מ. בזנים השונים היה אורך הפרי גדול בממוצע פי 1.7-3 מרוחבו בחודשים ספטמבר-דצמבר (איור 2), ויחסים אלו נשמרו קבועים בכל זן עד סוף העונה (הנתונים לא הוצגו).

חלק מהזנים בתנאי הגידול הללו הגיעו באוקטובר לגובה הדליה מקסימלי של שני מטרים, כאשר מגובה זה הקטיפה כבר מורכב מאוד ויקר יותר, כך שכדאיתו פוחתת (טבלה 2). מרבית הזנים עד סוף אוקטובר כבר השיגו כמות גבוהה למדי של יבולים: כ-7 טון/דונם יבול לשיווק (איור 3). שלושת הזנים הקומפקטיים ביותר בניסוי הניבו קרוב ל-8 טון/דונם, ואף יותר, כך שקיימים זנים קומפקטיים המניבים בתנאי גידול אלו (טבלה 2). עם זאת, התברר כי גם בין הזנים הקומפקטיים ישנם הבדלי גובה גדולים (תמונה 4).

איור 1: יבול עונתי כללי, סוג א', סוג ב' וגודל פרי ממוצע עונתי עד ה-6/12/23 (* זן התצפית בשוליים) (n=4, SE)

טבלה 2: חלוקת זנים לקומפקטיים ולגבוהים יותר, לפי מדידת גובה שנעשתה באוקטובר 23 [מדידה מגובה 2 מטרים ויותר לא נעשתה, בהיותה מעל גובה ההדליה המקסימלי והיא מסומנת בסימון אדום] (n=5, STD)

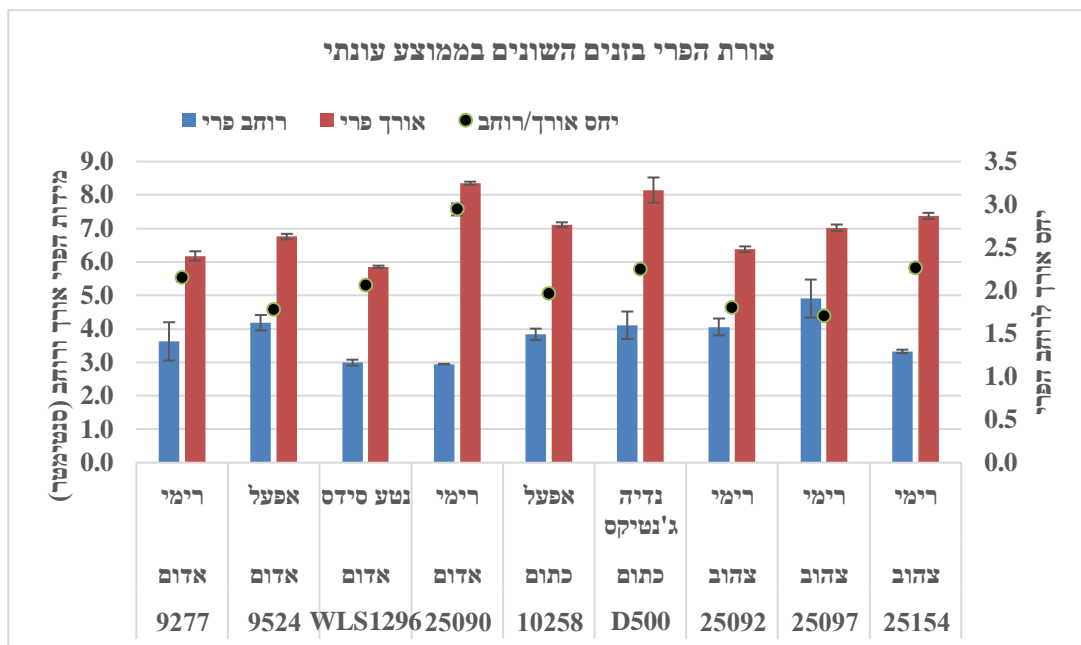
25090	25092	D500	WLS1296	25154	25097	10258	9524	זן
2.00	2.00	1.98	2.00	1.93	1.84	1.54	1.60	גובה ממוצע במטר
--	--	0.05	--	0.05	0.07	0.13	0.10	סטיית תקן

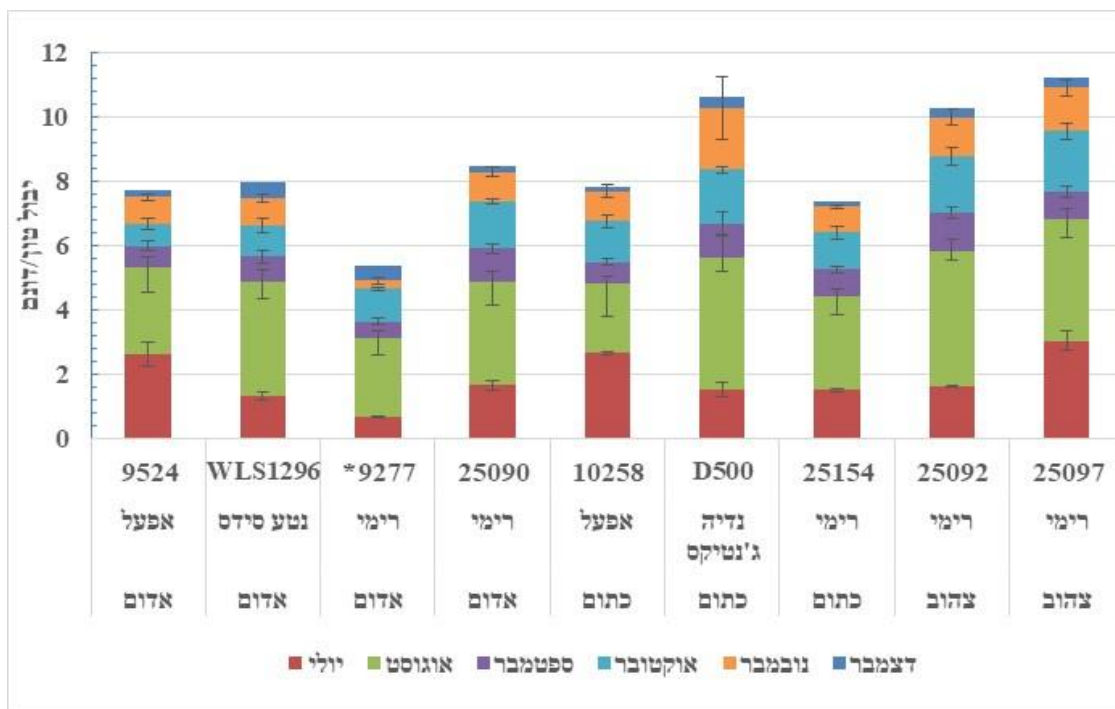
תמונה 3: הבדלים מייצגים בצורה, בגודל ובצבע של הפירות בזנים השונים

רמת הסוכר בפרי הייתה בין 9%-12% בזנים השונים. במבחן זה נראה כי יש מתאם הפוך בין כמות היבול לרמת הסוכר, כך שהזן 9277, אשר הניב רק 6 טון/דונם הכיל את רמת אחוזי ה-TSS הגבוהה ביותר: 11.7% גם בזן 25154 נצפתה מגמה דומה (איורים 1-5).

מדדי האיכות הנוספים מעידים על כך שמרבית התוצרת בזנים השונים הייתה באיכות גבוהה במהלך העונה, והיא התאפיינה לרוב בפרי מוצק, ללא ריקבונות משמעותיים, ובמעט פרי רך או גמיש, למעט הזן 25090 (איור 6, טבלאות 3-4). זאת ועוד, לא היו בעיות כלל של ריקבון בפרי ובעוקץ בכל הזנים בתקופת הגידול (מידע זה לא הוצג). הזנים הכתומים הכילו יותר זרעים באופן כללי (טבלה 3). חשוב להזכיר כי מדדי האיכות נקבעו על פי פרוטוקול קפדני של תוצרת המיועדת ליצוא, אך ייתכן שלצורכי השוק המקומי חלק מהם אינם נדרשים.

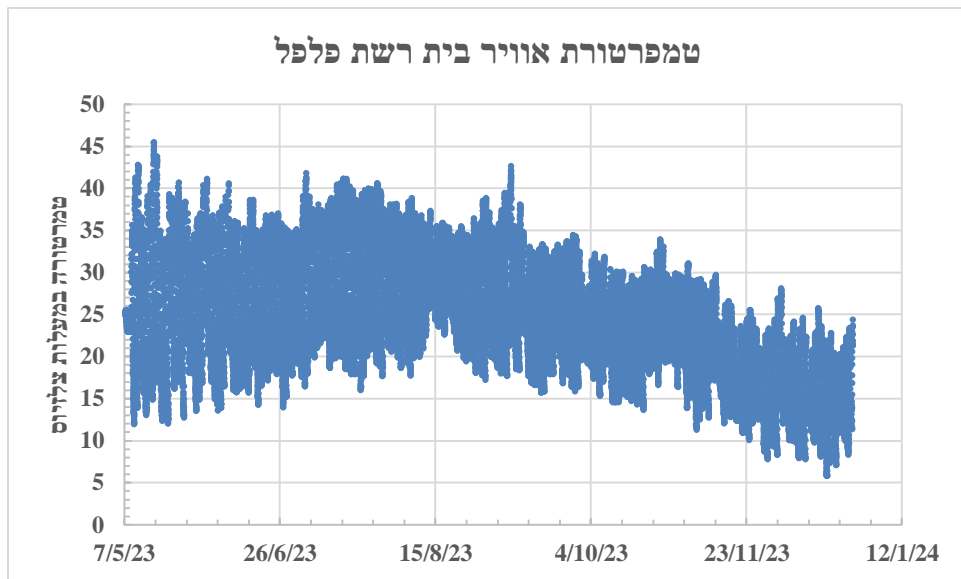
איור 2: צורת הפרי, מידות רוחב ואורך והיחס של האורך לרוחב בזנים השונים בממוצע בחודשים ספטמבר-דצמבר (n=8, SE)

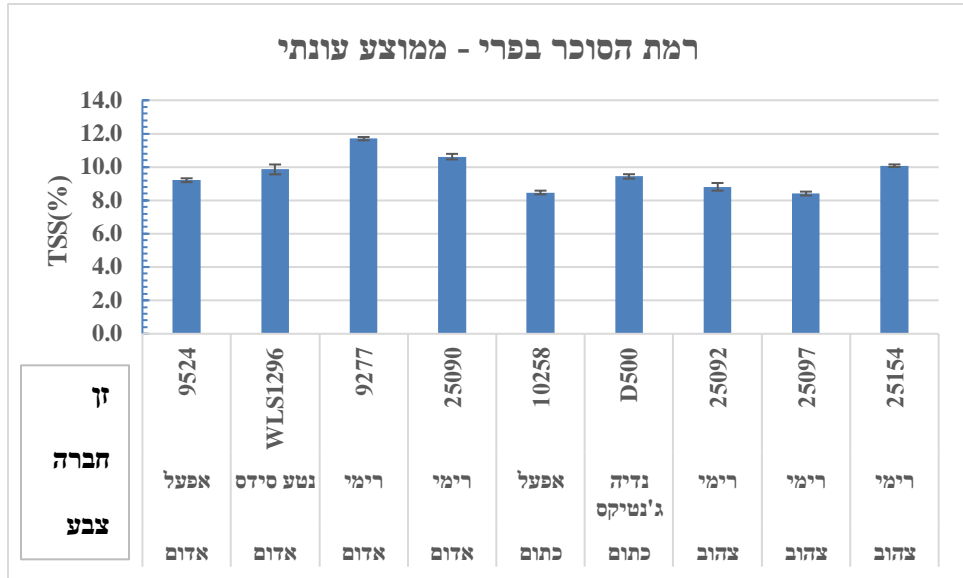
איור 3: יבול סוג א' - ממוצע מצטבר בהתפלגות חודשית עד השבוע הראשון של דצמבר (n=4, SE)

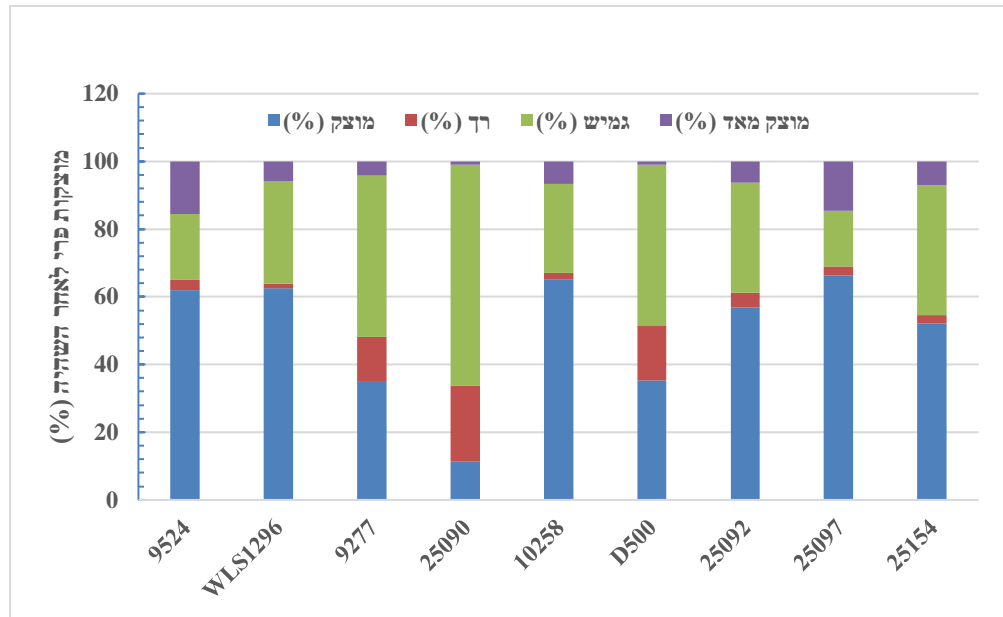
תמונה 4: הבדלי גובה בין זנים קומפקטיים בחלקת הניסוי

איור 4: טמפרטורת אוויר בגובה הצמח בתקופת גידול הפלפל בבית רשת ברמת נגב

איור 5: רמת הסוכר בפרי (TSS) לפי זן ממוצע עונתי (n=4,STD)

איור 6: רמת מוצקות הפרי לאחר השהיה - ממוצע עונתי לפי זן

טבלה 3: מדדי איכות פרי לאחר השהיה, ממוצע עונתי לפי זנים.

שם הזן	צבע	חברת הזרעים	כמות זרעים (3-1)	מראה כללי (5-1)	חריגי צבע (%)	TSS (%)
9524	אדום	אפעל	1.525±0.09	3.61±0.1	3.75±1.38	9.21±0.12
WLS1296	אדום	נטע סידס	0.96±0.04	3.40±0.08	--	9.85±0.12
9277	אדום	רימי	1.0±0	2.5±0.08	7.86±1.58	11.7±0.1
25090	אדום	רימי	1.0±0	2.67±0.07	0.69±0.69	10.62±0.17
10258	כתום	אפעל	2.86±1.36	3.79±0.13	4.35±1.44	8.47±0.11
D500	כתום	נדיה גנטיקס	2.67±1.56	2.78±0.07	6.25±1.2	9.43±0.13
25092	צהוב	רימי	2.70±1.12	3.67±0.03	2.44±1.13	8.81±0.23
25097	צהוב	רימי	1.33±1.12	3.75±0.22	4.04±1.89	8.41±0.12
25154	צהוב	רימי	2.63±1.63	3.58±0.03	2.00±0.77	10.08±0.08

טבלה 4: מדדי איכות פרי נוספים לאחר השהיה, ממוצע עונתי לפי זנים.

שם הזן	צבע	חברת הזרעים	מוצק מאוד (%)	מוצק (%)	גמיש (%)	רד (%)	רקוב (%)
9524	אדום	אפעל	15.49±3.33	62.01±2.68	19.5±1.86	2.99±1.1	0.69±0.69
WLS1296	אדום	נטע סידס	5.9±2.8	62.5±7.1	30.21±6.25	1.39±0.8	1.04±0.66
9277	אדום	רימי	4.17±1.55	35.07±4.28	47.71±4.45	13.06±2.33	1.04±0.56
25090	אדום	רימי	1.04±1.04	11.36±2.7	65.17±3.2	22.3±1.96	2.64±1.27
10258	כתום	אפעל	6.66±1.64	65.22±6.02	26.37±6.44	1.76±0.35	0.3±0.3
D500	כתום	נדיה גנטיקס	1.04±0.66	35.28±5.55	47.36±7.36	16.32±1.5	2.43±1.64
25092	צהוב	רימי	6.3±2.27	56.88±7.55	32.51±5.36	4.31±1.3	0.00
25097	צהוב	רימי	14.68±2.36	66.3±2.7	16.4±1.91	2.6±1.31	3.02±0.27
25154	צהוב	רימי	6.96±1.71	52.18±5.98	38.41±6.7	2.45±0.66	0.3±0.3

סיכום ומסקנות

בעונת המבחן נראה שוב כי בשתילות אביב בבית רשת ברמת נגב ניתן להשיג יבולים גבוהים בפלפל סוויט-בייט מזנים של חברות שונות ובצבעים שונים. כבר בכמה עונות עוקבות ניתן בממשק הגידול המתאים להגיע ליבול רב של כ-8 ו-10 טון לדונם, לפרי מתוק המכיל אחוזי TSS בין 9-12, ולאיכות גבוהה העומדת בפרוטוקול 'פוסט הרבסט' המחמיר ליצוא.

בניסוי זה נראה שיפור בפיתוחן של החברות השונות את הזנים החדשים שלהן, כך שהם מניבים יותר ושומרים על צימוח מרוסן, מבלי לפגוע באיכות התוצרת. אנו מקווים כי שיפורים אלו יעודדו חקלאים לגדל ולהרחיב את שטחי הגידול של הפלפל סוויט-בייט בישראל.

ביבליוגרפיה

1. אברהם וחובריו, 2016 השפעת הקרינה על יבול ואיכות פלפל בקיץ.
2. עמיחי 2018, מבחן זני פלפל וסוויט-בייט באזור רמת נגב, סיכום מחקרים, http://www.moprn.org/media/sal/sicom_mbhn_zni_plpl.pdf.
3. עמיחי 2018, השפעת סוג המבנה על פיזור ההנבה ואיכות פרי בפלפל סוויט-בייט בתנאי רמת נגב, סיכום מחקרים. [http://www.moprn.org/media/sal/sicom_plpl_cisoiim17-\(18\).pdf](http://www.moprn.org/media/sal/sicom_plpl_cisoiim17-(18).pdf).
4. כהן 2018, השפעת רמות דישון בפלפל סוויט-בייט, סיכום מחקרים. <http://www.moprn.org/media/sal/%D7%A9%D7%95%D7%9F%D7%A1%D7%95%D7%95%D7%99%D7%98%D7%91%D7%99%D7%99%D7%98.pdf>.
5. קיי 2019, מבחן זני פלפל סוויט-בייט בבית-רשת בתנאי רמת נגב, סיכום מחקרים.
6. קיי 2019, השפעת סוג כיסוי המבנה על פיזור ההנבה ואיכות פרי בפלפל סוויט-בייט בתנאי רמת נגב, סיכום מחקרים.

תודות: למועצת הצמחים על מימון מחקר זה.

